

เสียงเรียกของเวลา (The Call of Time) คือ: จงเป็นผู้ประทาน

วันนี้ ผู้ประทานโชคที่สูงส่งที่สุด ผู้ประทานทุกพลัง บัพดาตาความยินดีที่ได้เห็นลูก ๆ ของท่านทั้งหมดในทุกหนแห่ง ไม่ว่าลูกจะนั่งเป็นการส่วนตัวในมธุบัน ไม่ว่าลูกจะอยู่ในแผ่นดินนี้หรือในต่างแดน รับฟังและเห็นในการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าลูกทั้งหมดจะนั่งอยู่ที่ไหนก็ตาม ในหัวใจของลูก ลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว ดังนั้นบัพดาตามีความสุขที่ได้เห็นลูกทั้งหมดในทุกหนแห่ง ลูกทั้งหมดมีความสุขด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกมีความสุขและบัพดาตาก็มีความสุขเช่นกัน ความสุขของหัวใจที่แท้จริงอย่างสม่ำเสมอจะจัดความทุกข์ทั้งหมดของทั้งโลกออกไป ความสุขในจิตใจของลูกนี้จะทำให้ดวงวิญญาณสัมผัสกับพ่อ เพราะพ่อเป็นผู้รับใช้ของทุกดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ และลูกทั้งหมดอยู่กับพ่อในฐานะที่เป็นมิตรร่วมทางชีวิตในงานรับใช้ของพ่อ ลูกทุกคนเป็นมิตรร่วมทางชีวิตใช้หรือไม่? ลูกเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของพ่อและลูกเปลี่ยนความทุกข์ของโลกและช่องแหว่งในงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอของการให้ความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกเป็นผู้รับใช้อย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่ใช่ผู้ที่ใช้เพียงแค่อิสหรือหอกซ์โมง ลูกเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของพระเจ้าที่เล่นบทบาทของลูกในเวทีของงานรับใช้ในทุกวินาที เช่นที่การจดจำระลึกถึงมีความสม่ำเสมอในทำนองเดียวกันงานรับใช้ของลูกก็ควรมีความสม่ำเสมอด้วยเช่นกัน ลูกสัมผัสตนเองว่าเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอหรือไม่? หรือว่าลูกเป็นผู้รับใช้ผู้ที่ใช้เพียงแค่อิสหรือหอกซ์โมง? ชาติเกิดบราห์มินนี่เป็นไปสำหรับการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ลูกมีสิ่งอื่นใดที่จะต้องทำหรือไม่? นี่คือนี่สิ่งที่ลูกทั้งหมดต้องทำ! ในทุกลมหายใจและในทุกวินาทีการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้เกิดขึ้นพร้อมกันในเวลาเดียวกันหรือไม่? หรือว่าเวลาสำหรับงานรับใช้จะแยกจากเวลาสำหรับการจดจำระลึกถึง? มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? อัจชะ ลูกมีความสุขหรือไม่? ถ้าลูกกำลังทำงานรับใช้ 100% ลูกก็จะมีจดจำระลึกถึง 100% ด้วยเช่นกันใช่ไหม? มีความสมดุลระหว่างทั้งสองไหม? มีความแตกต่างหรือไม่? คาร์มาโยคิหมายถึงการเป็นผู้ที่มีภาระกระทำในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ให้มีงานรับใช้และการจดจำระลึกถึง ให้มีความสมดุลที่เท่าเทียมกันของทั้งสอง มันไม่ควรที่จะมีการจดจำระลึกถึงมากกว่างานรับใช้ หรือมีงานรับใช้มากกว่าการจดจำระลึกถึง ขณะที่ร่างกายและจิตใจอยู่บนเวทีทั้งสองอยู่ด้วยกัน ร่างกายและจิตใจสามารถแยกออกจากกันได้ไหม? ในทำนองเดียวกันให้การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้อยู่ในรูปที่รวมกัน การจดจำระลึกถึงหมายถึงการเท่าเทียมกับพ่อ ให้มีการจดจำระลึกถึงของความเคารพตนเองของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจดจำพ่อลูกจะจดจำความเคารพตนเองของลูกด้วยเช่นกัน หากลูกไม่มีความเคารพตนเองลูกก็ไม่สามารถที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่มีพลังได้

ความเคารพตนเองหมายถึงการทัดเทียมกับพ่อ ความเคารพตนเองอย่างสมบูรณ์หมายถึงการทัดเทียมกับพ่อ ลูกผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงเช่นนั้นจะเป็นผู้ประทานอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาจะไม่เป็นผู้ที่รับ พวกเขาจะเป็นเทวา (เทพ) เป็นผู้ที่ให้ วันนี้บัพดาตาได้ตรวจสอบสภาพของการให้ของลูกทุกคนเพื่อดูว่าลูกของผู้ประทานได้กลายเป็นผู้ประทานมากมายเพียงใด พ่อไม่เคยมีความคิดของการรับสิ่งใด พ่อมีความคิดของการให้อย่างสม่ำเสมอ แม้แต่กระทั่งตอนที่พ่อขอให้ลูกให้สิ่งเก่า ๆ ทั้งหมดที่ลูกมี พ่อก็จะให้ทุกสิ่งใหม่แก่ลูกกลับคืนไป การรับหมายถึงการให้สิ่งที่ลูกได้รับจากพ่อ ดังนั้นปัจจุบันบัพดาตาชื่นชอบในหัวข้อหนึ่งของลูกเป็นอย่างมาก หัวข้อนั้นคืออะไร? เป็นหัวข้อจากต่างประเทศ หัวข้ออะไร? เสียงเรียกของเวลา (Call of Time)

บัพดาตาได้เห็นว่าจะอะไรคือเสียงเรียกของเวลาสำหรับลูก ๆ ลูกสามารถเห็นได้ว่าบัพดาตาเป็นมิตรร่วมทางชีวิตในงานรับใช้ของลูกและของโลก อย่างไรก็ตามบัพดาตาได้เห็นว่าจะอะไรคือเสียงเรียกของเวลาสำหรับลูกในขณะนี้ ลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยเช่นกันว่าอะไรควรจะเป็นเสียงเรียกของเวลาในปัจจุบัน คิดเกี่ยวกับตนเอง ลูกได้ให้การบรรยายสำหรับงานรับใช้และลูกก็ยังคงทำเช่นนั้นต่อไปใช่ไหม? อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นเป็นไปสำหรับเพื่อตัวลูกเอง ถามตนเองว่าจะอะไรคือเสียงเรียกของเวลาสำหรับลูกเอง? เสียงเรียกของเวลาในปัจจุบันคืออะไร? บัพดาตาได้เห็นว่าตามเวลาปัจจุบันลูกทุกคนต้องมีการเพิ่มการตระหนักรู้ของการเป็นผู้ประทานความรู้สึกของการเป็นผู้ประทานในแง่ของความก้าวหน้าในตนเองและความรักสำหรับทุกคนปรากฏออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนหรือไม่? “ไม่ว่าผู้คนจะเป็นเช่นไร หรือพวกเขาจะเป็นใคร ฉันต้องให้ ฉันต้องประทาน” ผู้ประทานจะมีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่มีขีดจำกัด ผู้ประทานจะเต็มเปี่ยมและเปี่ยมล้นอย่างสม่ำเสมอ ผู้ประทานจะเป็นจ้าวสมุทรของการให้อย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้สันสการ์ที่มีขีดจำกัดของลูกและสันสการ์ของผู้อื่นจะไม่ปรากฏออกมา แต่จะมีการหลอมรวม ฉันจะต้องประทาน ไม่ว่าผู้อื่นจะให้หรือไม่ ฉันจะต้องเป็นผู้ประทาน ฉันจะต้องช่วยเหลือดวงวิญญาณที่อาจจะอยู่ภายใต้อิทธิพลของสันสการ์และแล้วสันสการ์ที่มีขีดจำกัดของผู้ใดก็จะไม่มีอิทธิพลต่อลูก ไม่ว่าจะมีใครให้ความนับถือต่อลูกหรือไม่ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่ ลูกก็ต้องให้ความนับถือ เวลาลูกต้องให้ความรู้สึกของการเป็นผู้ประทานปรากฏออกมา มันไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกมีความรู้สึกในจิตใจของลูก แต่ ... อย่าได้มี 'ความขัดข้อง' “ฉันต้องทำสิ่งนี้” หากกิจกรรมหรือคำพูดของใครบางคนไม่เป็นประโยชน์กับลูกและ

ลูกก็ไม่ชอบพวกเขา ดังนั้นก็ไม่ต้องยอมรับพวกเขา ลูกจะรับอะไรที่ไม่ดีหรือไม่ดีหรือ? สำหรับจิตใจของลูกการซึมซับหมายถึงการรับ อย่าให้สิ่งนั้นได้สัมผัสแม้กระทั่งหัวใจของลูก อย่าปล่อยให้สิ่งนั้นเข้ามาแม้กระทั่งในหัวใจของลูก ในเมื่อมันเป็นสิ่งที่ไม่ดี ในเมื่อสิ่งนั้นไม่ดี ก็อย่าได้ยอมรับสิ่งนั้นด้วยหัวใจของลูกหรือในหัวใจของลูก นั่นคืออย่าได้ซึมซับเข้าไป แต่แทนที่จะเป็นผู้ประทานและมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ อย่าได้รับสิ่งใด ถ้าตามเวลาในปัจจุบันแล้วหัวใจของลูกไม่ว่างลูกก็จะไม่สามารถเป็นผู้รับใช้ได้อย่างสม่ำเสมอ เมื่อหัวใจของลูกกลับมาอยู่กับบางสิ่งบางอย่างแล้วลูกจะทำงานรับใช้อะไร? และแล้วที่นี้ก็จะเหมือนกับโลกภายนอกเมื่อลูกทำงานแปดชั่วโมงหรือสิบชั่วโมง แล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้รับใช้ที่รับใช้เป็นเวลาแปดชั่วโมงหรือหกชั่วโมง ลูกจะไม่สามารถเป็นผู้รับใช้ได้อย่างสม่ำเสมอ ลูกสามารถรับใช้ผ่านความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก นั่นคือโดยผ่านการติดต่อและความสัมพันธ์ของลูก เป็นผู้ประทาน ผู้รับใช้ในทุกวันอาทิตย์ โดยการทำให้หัวใจของลูกว่างอย่างสม่ำเสมอลูกจะสามารถกลายเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของพ่อในงานรับใช้ได้ โดยทำให้หัวใจของลูกสะอาดอย่างสม่ำเสมอลูกสามารถเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของพ่อในงานรับใช้ได้อย่างสม่ำเสมอ ลูกทุกคนได้ให้สัญญาอะไร? ที่ลูกจะอยู่กับพ่อและกลับบ้านไปกับพ่อ นี่คือนิยามของลูกใช่ไหม? ไม่ใช่ว่าบาบาจะไปล่วงหน้าและลูกจะตามไป ไม่ได้เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกได้ทำสัญญาว่าจะอยู่ด้วยกันใช่ไหม? ดังนั้นพ่อจะอยู่โดยที่ไม่ได้ทำงานรับใช้เช่นนั้นหรือ? พ่อแม้กระทั่งอยู่ไม่ได้หากปราศจากการจดจำระลึกถึง ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วยความพยายามมากเท่ากับที่พ่ออยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกมีการจดจำระลึกถึงนั้นด้วยเช่นกัน แต่ด้วยความพยายามและความใส่ใจ มีสิ่งอื่นใดที่ยังคงอยู่สำหรับพ่ออีกไหม? สำหรับดวงวิญญาณสูงสุดมีเพียงลูกดวงวิญญาณเท่านั้น แน่แน่นอนทุกดวงวิญญาณตามลำดับกันไป พ่อไม่สามารถอยู่ได้หากไม่มีการจดจำระลึกถึงลูกๆ พ่อสามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ต้องจดจำระลึกถึงลูกๆ ได้ไหม? ลูกสามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ต้องจดจำระลึกถึงได้ไหม? บางครั้งลูกจะกลับมาซุกซน

ดังนั้นลูกได้ยินอะไร? เสียงเรียกของเวลา (The Call of Time) คือ: จงเป็นผู้ประทาน มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสิ่งนี้ เสียงเรียกของดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกคือ: โอ้ เทพที่เป็นที่รักพิเศษของพวกเรา ลูกเป็นเทพที่รักเป็นพิเศษใช่ไหม? ลูกเป็นเทพที่พิเศษในรูปใดรูปหนึ่งสำหรับทุกดวงวิญญาณ ดังนั้นเวลานี้เสียงเรียกของทุกดวงวิญญาณคือ: "โอ้ เทพพิเศษ เทพเจ้า และเทพธิดา จงนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง! ลูกสามารถได้ยินเสียงเรียกนี้ไหม? พันดาวาสได้ยินเสียงเรียกนี้หรือไม่? ลูกทำอะไรเมื่อได้ยินเสียงเรียกนี้? เมื่อลูกสามารถได้ยินเสียงเรียกนี้ ลูกจะให้การหลุดพ้นบางอย่างหรือลูกยังคงคิดว่าลูกจะทำสิ่งนั้นไหม? ลูกสามารถได้ยินเสียงเรียกหรือไม่? ลูกบอกผู้คนถึงเสียงเรียกของเวลาและลูกเพียงแคร์รับฟังเสียงเรียกของทุกดวงวิญญาณ ดังนั้นเทพพิเศษ เวลานี้จงให้รูปที่เป็นผู้ประทานของลูกปรากฏออกมา เวลานี้ลูกต้องให้ อย่าปล่อยให้ดวงวิญญาณอยู่อย่างถูกตัดสิทธิ์ มิฉะนั้นลูกจะได้รับการประทับประดาด้วยมัลลย์ของการพรำบ่น พวกเขาจะพรำบ่นอย่างแน่อนใช่ไหม? ดังนั้นลูกผู้เป็นเทพพิเศษจะสวมมัลลย์ของการพรำบ่นหรือเทพที่จะสวมมัลลย์ของดอกไม้? ลูกเป็นเทพพิเศษชนิดไหน? ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาหรือไม่? อย่าได้คิดว่าลูกจะมาล่าช้าและมีเพียงซีเนียร์ทั้งหลายเท่านั้นที่จะเป็นผู้ประทาน และมันเป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะกลายเป็นสิ่งนั้น ไม่เลย! ทุกคนต้องกลายเป็นผู้ประทาน

ผู้ที่ได้มามธุบัน เป็นครั้งแรกยกมือขึ้น! อัจชะ ผู้ที่มาที่นี้เป็นครั้งแรกลูกสามารถกลายเป็นผู้ประทานใหม่หรือลูกจะกลายเป็นผู้ประทานในปีที่สองหรือปีที่สาม? ผู้ที่ทำตามความรูมาเป็นเวลาหนึ่งปีจะกลายเป็นผู้ประทานได้ไหม? (ฮาจิ) ลูกมีความฉลาดมาก บัพตาดามีความสุขอยู่เสมอที่ได้เห็นความกล้าหาญของลูก ไม่ว่าลูกจะมีอายุหนึ่งปีหรือแม้กระทั่งเพียงจะอายุหกเดือน - บัพตาดารู้ไม่ว่าลูกจะอายุหนึ่งปีหรือหกเดือน - ลูกก็ยังคงเรียกตนเองว่าบราห์มาภุมารหรือบราห์มาภุมารีในเวลาแค่หนึ่งเดือน ดังนั้นการเป็นบราห์มาภุมารหรือบราห์มาภุมารีนั้นหมายความว่าลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อบราห์มา เมื่อลูกยอมรับบราห์มาในฐานะที่เป็นพ่อของลูกที่ลูกได้กลายเป็นภุมารหรือภุมารี ดังนั้นลูกบราห์มาภุมารและภุมารีได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่อชื่อว่าและพ่อบราห์มา หรือจะเป็นเช่นนั้นที่มีอายุเพียงหนึ่งเดือนจะไม่ได้รับมรดกของพวกเขาคือ? ผู้ที่มีอายุหนึ่งเดือนจะได้รับมรดกไหม? ในเมื่อลูกได้รับมรดกของลูก ลูกก็จะเป็นผู้ประทานที่จะให้กับผู้อื่นใช่ไหม? สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับ ลูกควรเริ่มต้นที่จะให้สิ่งนั้นกับผู้อื่นใช่ไหม?

หากลูกเชื่อมสายใยกับพ่อ(บราห์มา) โดยพิจารณาเขาว่าพ่อเป็นพ่อของลูกแล้วลูกก็สามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้แม้กระทั่งในหนึ่งวัน อย่าให้เป็นเช่นนั้น: "ใช่เป็นสิ่งที่ดี มีพลังบางอย่างที่นั่น; อย่างน้อยเราก็สามารถเข้าใจได้ " อย่าให้เป็นเช่นนั้นมันคือลูกที่มีสิทธิ์ในมรดก - ผู้ที่เข้าใจ ไม่ใช่เพียงผู้สังเกตการณ์ ถ้าลูกยอมรับบาบาว่าเป็นพ่อของลูกจากหัวใจของลูกในเวลาเพียงหนึ่งวันลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกทุกคนมีสิทธิ์ใช้หรือไม่? ลูกทุกคนคือบราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารีใช่

หรือไม่? หรือลูกยังจะต้องกลายเป็นสิ่งนั้น? ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นหรือว่าลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นสิ่งนั้น? ไม่มีใครสามารถเปลี่ยนลูกได้ใช่ไหม? เป็นไปได้ไหมที่แทนที่จะกลายเป็นบราห์มากุมาร และบราห์มากุมารี ลูกจะกลายเป็นเพียงแค่กุมารและกุมารี? มีประโยชน์มากมายในการเป็นบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี ไม่ใช่มีประโยชน์เพียงแค่ว่าหนึ่งชาติเกิดแต่เป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกเพียรพยายามเป็นเวลาครึ่งชาติเกิดหรือหนึ่งในสี่ของชาติเกิดของลูก และรางวัลที่ลูกได้รับเป็นเวลาหลายชาติเกิด สำหรับลูกไม่มีอะไรเลยนอกจากคุณประโยชน์

ตามเวลาในปัจจุบัน บัพตาดาโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ดึงดูดความสนใจของลูกมาที่สิ่งหนึ่ง เพราะท่านเห็นผลลัพธ์ของลูก ๆ อย่างสม่ำเสมอ บาบ่าเห็นในผลลัพธ์ของลูกที่ลูกมีความกล้าหาญที่ดีมาก ลูกมีเป้าหมายที่ดีมากด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป้าหมายนั้น เวลานี้มีความแตกต่างแม้กระทั่งระหว่างเป้าหมายและคุณสมบัติของมัน เป้าหมายของลูกทุกคนคือการเป็นอันดับหนึ่ง ถ้าบัพตาดาถามลูกคนไหนว่า ถ้าเป้าหมายของลูกคือการประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ หรือที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของ จันทรวงศ์ ลูกทุกคนจะยกมือของลูกสำหรับอะไร? ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ มีใครที่ต้องการจะเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์ไหม? มีใครที่จะกลายเป็นรามไหม? ไม่มีใคร! มีคนหนึ่งในกลุ่มน่าจะกลายเป็นสิ่งนั้น บางคนจะกลายเป็นราม (มีหนึ่งคนที่ยกมือ) มันเป็นที่ที่ดีมันที่นั่นของรามจะอยู่อย่างว่างเปล่า ดังนั้นทุกคนมีเป้าหมายที่ดีมาก มันเป็นที่ที่จำเป็นที่จะมีความใส่ใจ เพื่อให้คุณสมบัติของลูกเป็นไปตามเป้าหมายของลูก เหตุผลของสิ่งนี้คืออะไร? ลูกได้รับการบอกในวันนี้ และนั่นคือ: บางครั้งลูกกลายเป็นผู้รับ “สิ่งนี้ควรเกิดขึ้น ผู้นี้ควรทำเช่นนั้น ผู้นี้ควรช่วยเหลือ ฉันจะเปลี่ยนถ้าอีกคนหนึ่งเปลี่ยน ฉันจะโอเคถ้าสถานการณ์นี้โอเค” สิ่งนี้หมายถึงการเป็นผู้ที่รับ สิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงการเป็นผู้ประทาน ไม่ว่าจะมีใครให้อะไรบางอย่างกับลูกหรือไม่ แต่พอได้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ลูก พอได้ให้บางคนมากกว่าและคนอื่น ๆ น้อยกว่าหรือไม่? มีเพียงแค่หลักสูตรเดียว ไม่ว่าลูกจะอายุ 60 ปีในความรู้หรือเพียงแค่หนึ่งเดือน ลูกทุกคนมีหลักสูตรเดียวกัน หรือหลักสูตรสำหรับผู้ที่อยู่ในความรู้ 60 ปีจะแตกต่างจากผู้ที่อยู่ในความรู้หนึ่งเดือนไหม? พวกเขามีหลักสูตรเดียวกันอย่างที่ลูกมีในวันนี้ ความรู้เหมือนกันเป็นสิ่งเดียวกันและความรักและพลังทั้งหมดที่ลูกได้รับก็เหมือนกัน; ทุกสิ่งเหมือนกัน มันไม่ใช่ว่าบาบ่าได้ให้ 16 พลังกับคน ๆ หนึ่ง และแปดพลังกับอีกคน ๆ หนึ่ง ลูกทุกคนได้รับมรดกเดียวกัน เมื่อพอได้ทำให้ลูกทั้งหมดเต็มเปี่ยมและเปี่ยมล้น ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเป็นผู้ประทานไม่ใช่ผู้ที่ยังคงต้องรับ “ฉันต้องให้ ไม่ว่าจะมีใครให้หรือไม่ ฉันต้องมีความปรารถนาที่จะให้และจะไม่รับ” ยิ่งลูกให้อย่างเป็นผู้ประทานมากเท่าไร สมบัติที่มีค่าของลูกก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกได้ให้ความเคารพกับใครบางคน การให้ผู้อื่นหมายถึงการเพิ่มความเคารพของตัวเอง มันไม่ได้เป็นการให้ สำหรับการให้หมายถึงการรับ อย่าได้รับแต่จงให้แทน และสิ่งนี้จะไม่เหมือนกับการรับ ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่ว่าอะไรคือเสียงของเวลา? สิ่งนี้คืออะไร? เพียงแค่จำหนึ่งคำ “ผู้ประทาน” ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นเพียงแค่จดจำหนึ่งคำ “ผู้ประทาน” และไล่เลลาต่อความรู้เกี่ยวกับความอยากความปรารถนาทั้งหมด อย่าได้มีความปรารถนาที่จะรับสิ่งใดทั้งในทางที่ละเอียดและทางกายภาพ ผู้ประทานหมายถึงการเป็นผู้ที่ไล่เลลาอย่างสิ้นเชิงต่อความรู้ของความอยากความปรารถนาทั้งหมด เป็นผู้ที่ได้เต็มเปี่ยม ลูกจะไม่สัมผัสว่าตนเองเองจะขาดสิ่งใดในสิ่งที่ลูกต้องการจะได้ ลูกจะเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด ดังนั้นเป้าหมายของลูกคืออะไร? ที่จะกลับมาสมบูรณ์ใช่ไหม? หรือลูกมีความสุขกับสิ่งที่ลูกได้รับ? การกลับมาสมบูรณ์คือการกลับมาสมบูรณ์พร้อม

วันนี้ผู้ที่มาจากต่างประเทศได้รับโอกาสพิเศษ เป็นสิ่งที่ดี ผู้ที่มาจากต่างประเทศได้รับโอกาสก่อน และดังนั้นลูกจึงเป็นลูกที่รักพิเศษ คนอื่น ๆ ได้รับการบอกว่าไม่ให้มา ในขณะที่ผู้ที่มาจากต่างประเทศทั้งหมดได้รับการเชื้อเชิญ บัพตาดาจดจำลูกทุกคน แต่ท่านก็ยังมีความสุขที่ได้เห็นดับเบิลฟอเรนเนอร์และความกล้าหาญของพวกเขา ปัจจุบันลูกไม่มีความปั่นป่วนมากนัก เวลานี้มีความแตกต่าง ในตอนต้นลูกเคยตั้งคำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมอินเดียและวัฒนธรรมต่างชาติ เวลานี้ลูกมีความเข้าใจแล้วว่า เวลานี้ลูกเป็นของวัฒนธรรมบราห์มิน มันไม่ใช่ทั้งวัฒนธรรมอินเดียและวัฒนธรรมต่างชาติ เวลานี้เป็นวัฒนธรรมบราห์มิน! วัฒนธรรมอินเดียสามารถสร้างความซับซ้อนเล็กน้อย แต่วัฒนธรรมบราห์มินนั้นง่ายตาย วัฒนธรรมบราห์มินคือการรักษาความเคารพตนเองของลูก และประกาศสิทธิ์ต่ออำนาจในการปกครองตนเอง นี่คือการวัฒนธรรมบราห์มิน ลูกชอบสิ่งนี้หรือไม่? ลูกไม่มีคำถามใด ๆ อีกต่อไปแล้วใช่ไหมที่ว่าลูกจะนำวัฒนธรรมอินเดียของลูกมาใช้อย่างไร? หรือว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ยาก? มันได้กลายเป็นเรื่องง่ายใช่ไหม? จงระวังสิ่งนั้น เมื่อลูกกลับบ้านลูกจะไม่พูดว่าฉันยากเล็กน้อย อย่าได้เขียนสิ่งนี้เมื่อลูกกลับไปบ้าน อย่าได้เขียนสิ่งนั้นที่ลูกพูดว่าฉันง่าย แต่ในความเป็นจริงฉันยากนิดหน่อย มันเป็นเรื่องง่ายใช่ไหม? หรือว่าฉันยากนิดหน่อย? มันไม่ได้เป็นเรื่องยากเลย! มันง่ายมาก ๆ เกมทั้งหมดได้จบสิ้นลงในเวลานี้ และเหตุนี้เองที่ลูกมีความสุขสนุกสนาน เวลานี้ลูกได้กลับมาแข็งแกร่งอย่าง

มาก เกมในวัยเด็กทั้งหมดของลูกได้จบสิ้นแล้ว เวลานี้ลูกกลับมามีประสบการณ์ บัพดาตาเห็นว่ายิ่งคนเก่ามีความแข็งแกร่งมากเท่าไรคนใหม่ก็จะยิ่งกลับมามีความแข็งแกร่งมากเท่านั้นด้วยเช่นกัน อัจชะ มันเป็นเรื่องที่ดีที่ลูกได้ทำให้แต่ละคนก้าวหน้าไป ลูกทำความพยายามได้ดีมาก ลูกไม่ได้นำเอาสถานการณ์มาพรั่นกับดาดีอีกต่อไปแล้วใช่ไหม? ลูกจะนำเอาเรื่องราวและสถานการณ์ไปบอกในเวลานี้ไหม? สิ่งเหล่านั้นได้ลดลง! มีความแตกต่างกันใช่หรือไม่? (มาที่ดาดีจังก็) ดังนั้นเวลานี้ลูกไม่ควรจะเจ็บป่วย! ลูกกลับมาเจ็บป่วยเพราะเรื่องราวและสถานการณ์ทั้งหมดและเวลานี้สิ่งนั้นหมดนั้นได้จบสิ้นลงแล้ว ลูกเก่งนะ ลูกทุกคนมีคุณธรรมพิเศษที่ดีที่สุด: ความสะอาดของหัวใจของลูกเป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกไม่ได้เก็บสิ่งใดเอาไว้ข้างใน ลูกขจัดสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดออกไป ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์จะเป็นเช่นไร ลูกพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้นด้วยความซื่อสัตย์ว่า “มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น มันเป็นอย่างนี้” ลูกไม่ได้พูดอ้อมค้อม แต่ลูกบอกบางสิ่งในสิ่งที่มันเป็น คุณสมบัติพิเศษนี้เป็นสิ่งที่ดี ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: พ่อมีความพอใจกับหัวใจที่จริงแท้และสะอาด ‘ใช่’ หมายถึงใช่ และ‘ไม่ใช่’ หมายถึงไม่ใช่! ลูกจะไม่พิจารณาสิ่งอื่นใด ลูกไม่ได้เคลื่อนไปภายใต้การบีบบังคับ ถ้าลูกทำตามหนทาง ลูกจะทำตามอย่างสมบูรณ์ ถ้าไม่ใช่แล้วก็จะไม่ใช่เลย อัจชะ

ลูกสามารถที่จะโยยบินในหนึ่งวินาทีหรือไม่? ปีกของลูกมีพลังใช่หรือไม่? ทันทีที่ลูกพูดว่า “بابا” ลูกก็โยยบิน (باباดำเนินการฝึกฝน)

ถึงลูกทุกคนทุกคนที่มีความรู้สึกที่สูงส่งของผู้ประทานเช่นเดียวกับพ่อ ถึงทุกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ยังคงข้องแวะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ถึงมิตรร่วมทางชีวิตในงานรับใช้ของพระเจ้าทุกคน ถึงผู้ที่ทำให้เป้าหมายและคุณสมบัติของพวกเขาเท่าเทียมกัน ถึงผู้ที่มีความรักอย่างสม่ำเสมอที่ตัดเทียมและใกล้ชิดกับพ่อและผู้ที่เป็นดวงดาวของดวงตาของบัพดาตา ถึงดวงวิญญาณที่มีความเมตตาที่มีความรู้สึกของการให้คุณประโยชน์ต่อโลกอย่างสม่ำเสมอ ถึงจ้าวสมุทรของการให้อภัยที่มีความเมตตาที่กำลังนั่งอยู่ใกล้ๆหรือนั่งอยู่ด้านล่างในมธุบัน และถึงลูกทุกคนที่นั่งอยู่เบื้องหน้าบัพดาตา รัก, ระลึกถึง และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่าและรักษาความซาบซึ้งและความสุขของโชคที่สูงส่งของลูกอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีใครในโลกในบันดาพวกเขาเหล่านั้นที่ได้รับการกล่าวว่า เป็นผู้ก่อตั้งศาสนาหรือครูของโลกจะได้รับการเกิดทางจิตหรือการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้าในฐานะที่เป็นพ่อและแม่ พวกเขาไม่สามารถที่จะสัมผัสกับแม่และพ่อทางจิตได้ แม้กระทั่งในความฝันของพวกเขาในขณะที่ลูกดวงวิญญาณมหาเศรษฐีที่สูงส่ง มีค่าแก่การได้รับความรักและการจดจำระลึกถึงจากแม่และพ่อทุกวันและในทุกความสัมพันธ์ พ่อผู้ทรงพลังอำนาจเองได้กลายเป็นผู้รับใช้ของลูกๆและตอบสนองการเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของพ่อในทุกย่างก้าว จงรักษาความซาบซึ้งและความสุขของโชคที่สูงส่งนี้

คติพจน์: เพื่อที่จะทำให้ร่างกายและจิตใจของลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ จงมีความคิดของความสุขที่มีพลัง

*** โอมซานติ ***